

ASRA NYT

Arbejderhistorisk Samling Ringkøbing Amt

39.årgang

Nr. 3

2022

Metroen i København blev anlagt under to kvindelige statsministre valgperiode. Det er Helle Thorning og Mette Frederiksen der står nede i udgravningen billederne stammer fra en kalender med malerier fra Socialdemokraternes gruppeværelse.

SSN:0996-2939

ASRA NYT - Udgivet af ASRA
Museumsgade 32, 7400 Herning

ASRAs hjemmeside:
www.asra.dk

Formand:
Villy Sørensen
Boghvedevej 10.
7490 Aulum
Tlf. 40533176
mail: formand@asra.dk

Kasserer:
Inge Marie Jensen
Stabyvej 39, Staby 6990 Ulfborg
Tlf: 23834577
mail: kasserer@asra.dk

Redaktion:
Arkivgruppen
Leo Skaaning
mail: blad@asra.dk

Arkivmedarbejdere:
Jørgen Aarestrup-Nielsen
Jørgen Markmøller
Jørn Jensen
Niels Hedegaard
Jegge - Erik Christensen
Inga Ries Pedersen
Leo Skaaning
Henry Ammitzbøll

Trykt med hjælp fra
Metal Herning
Deadline for næste nr.
1. dec. 2022

Indhold

side 2 Kolofon
side 3 Formanden har ordet
side 4 Børnearbejde
side 6 Sang af Halfdan Rasmussen
side 8 Hjælp os med gode arkivalier
side 9 Faneindvielse hos murerne
side 10 ASRA har 40 års fødselsdag
side 11 Tømrer Chr. Riis
side 12 Min dåb som socialist
side 15 Folkemødet på Bornholm
side 17 Valgplakater
side 18 El og gas problemer
side 20 Kors og bånd og stjerner

Forsiden

I 2019 udgav Socialdemokratiet en kalender med billeder fra gruppeværelset på Christiansborg. Billederne er udarbejdet af kunstneren Jacob Bostrup. Billederen i kalenderen skildrer arbejderbevægelsens Danmark og Socialdemokratiets historie siden 1871. I en periode, mens gruppeværelset blev gjort i stand, blev billederne udlånt til Industri museet i Horsens, så man i det jyske også kunne få lov at se dem. Billedet på forsiden af ASRA nyt viser de to kvindelige statsministre vi har haft, stående i Metroen i København, som blev bygget under deres regeringsperiode.

Formanden har ordet

Formand Villy Sørensen

Så er vi igen i gang efter en lang sommerferie og med fantastisk dansk sommervej.

Der er en del kommende opgaver vi så småt har taget hul på, det vil jeg vende tilbage til senere.

Først vil jeg gerne sige tak til de besøgende vi har haft før sommerferien, det er vores fornemmeste opgave at vise frem hvad der er indsamlet af historier omkring arbejdspladserne. Vi har nogle gamle ting på høloftet som kan være et besøg værd, så gå du/I eller en forening med ønske om at besøge os i ASRA i Historiens Hus i Herning så er det bare at give et opkald til os eller en mail, så laver vi en aftale om besøg.

Jeg skrev at det er vores fornemmeste opgave at vise frem, dog er der en opgave som er endnu vigtigere, nemlig at indsamle de mange historier der gemmer sig blandt de personer der er på arbejdsmarkedet eller har været der. Mange vil måske sige at min historie ikke er særlig interessant, men vi har alle en historie og hvis vi skal

kunne vise hvordan livet var for den arbejdende befolkning, ja så er det meget vigtigt at vi få mange fortællinger/historier fra dit arbejdsliv.

Jeg var på besøg hos en ældre mand (midt i 90'erne.) han havde fire ringbind med oplysninger om hans tid som

tillidsmand på en mellemstor virksomhed. Vi er altid glade for den slags oplysninger også vigtigt at de kommer på arkiv.

Skulle du være i tvivl om din arbejdshistorie er interessant for os, så kontakt os, så ser vi på det.

Det er således at nogle personer i 1983 fandt det vigtigt at indsamle arbejderne historie og derfor stiftede de ASRA, stiftende generalforsamling var den 9. april 1983.

Vi vil gerne sige tak til de personer der var så forudseende at starte en sådan forening. Der er også mange personer der siden stiftelsen har været med til at indsamle de mange ting og historier vi i dag har i ASRA's arkiver. Desværre er der en del af de personer der ikke er mere, men derfor må vi jo godt sende dem en venlig tanke for deres indsats, og for dem der kan være med vil vi fejre fødselsdag/jubilæum 40 år og vi er i gang med at lave et program.

Der er foreløbig fastsat til den **fødselsdag fest den 15.4.2023**

Så sæt kryds i kalenderen. Der vil løbende komme informationer i ASRA Nyt

Villy Sørensen

Børnearbejde

Wilhelmine kom på fabrik da hun var 15 år. Hun voksede op i et arbejderkvarter. Hun kom til at tjene til føden allerede i skoletiden.

Wilhelmine fortæller:

Jeg kom på fabrik da jeg var 15 år. Det var på en sukkervarefabrik. På den afdeling jeg kom, var der voksne, der var kun en på samme alder som jeg. Der var en afdeling hvor de pakkede karameller, der brugte de også skolepiger. De var der den halve dag. De kom i to hold et om formiddagen og et om eftermiddagen. Jeg kom i pudderet, som det hedder, det er der den faste creme bliver lavet, den bliver støbt. Den flydende creme kommer i bakker, der er fyldt med pudder, og der er formet i forskellige figurer i først. Når det er blevet koldt og fast tages det op. Det var mit arbejde. Jeg var alene i rummet, så det var om at bruge øjnene, da man blev vist til rette,. Jo der var en faglært også, men han havde sit at passe, ellers var jeg ”stik i rend pige” efter eddikesyre, den var skrap og hente, den rev i næse og øjne, men det foregik nede i gården. Sirup skulle hentes, engang imellem skulle der hentes koks, der blev brugt til komfuret. Lønnen var 5,- kr. om ugen. Vi begyndte kl. 7 og arbejdede til kl. 5½ med en halv times frokost, og 1 time til middag, og det var hele ugen. Middagsstunden var den værste til

at begynde med, indtil jeg blev bedre kendt med forholdene på fabrikken. Når vi havde spist og drukket kaffe, lagde de voksne sig på bordet eller gulvet og skulle sove, og jeg skulle være stille. Hvis jeg rørte mig eller avisen raslede blev de gram i hu for de vågnede ved det. Vi havde ingen spisestue til at begynde med, vi spiste i et af arbejdslokalerne, og tøjet hængte vi i en fælles garderobe med et forhæng, for der var en gennemgang imellem de to lokaler. Der var en mandel maskine, der var så god, at når der var smuttet mandler, måtte jeg ligge på gulvet og pille mandler fra skallerne. I den første time om morgenen målte vi sukker og marcipan, det var hårdt arbejde. Det var jo mange kilo, der skulle æltes igennem. Vi stod rundt om en stor stenplade 5 til 6 mennesker, der var ingen æltemaskiner dengang. Skete det, at chokoladeovertrækket var blevet gråt på de billige ting, fik det en gang chokoladelak, så de blev blanke. Vi arbejdede juleaften til kl. 12.00, så kom fabrikanten selv rundt og ønskede glædelig jul, og vi fik alle en kuvert med penge efter hvor længe vi havde været på fabrikken. Jeg var der i 9 år og det sidste år fik jeg

20 kr. og det første år , tror jeg det var 5 kr.

Strejke

Den første arbejdsstandsning, jeg var med til, det var som ung pige.

Vi arbejdede sammen med en ung pige, som var meget ukollegial, synes vi, og hun var gerne uvenner med os andre om alle ting .

Hvad det nu kom over, kan jeg ikke huske, men vi sagde til hende, at nu ville vi ikke finde os i hendes optræden mere, hvis ikke hun forandrede sig, måtte hun holde op, ellers gik vi. Det var os der måtte gå.

Det vare en formiddag midt i arbejdstiden, vi gik. Vi havde henvendt os til fabrikskontoret, men de ville ikke tage stilling til sagen.

Vi var jo ikke så kloge dengang, hele flokken gik ud til fagforeningsformanden, til hans private bopæl.

Han var på arbejde og måtte hentes hjem omgående.

Han fortalte os så, hvor forkert vi havde båret os ad.

Han tog så ud og forhandlede med fabrikanten, og vi gik til en af kammeraterne, der blev vi mens to af os skulle møde formanden og høre resultatet.

For os gik det godt, vi skulle møde næste dag på arbejde. Den unge pige måtte holde op, hun måtte vedgå sin optræden overfor os.

Vi hørte ikke mere til den sag.

Min første ferie var på tre dage, og jeg tror ikke der var nogen der var mere glad end jeg for de tre dage.

At arbejdernes kår er højnet og arbejderne mere skolet, skyldes, tror jeg det store oplysningsarbejde, der er indenfor fagbevægelsen.

I gamle dage var der jo en lang arbejdsdag, men nu med de 8 timer vi har, bliver der mere tid til livet både hjemme og ude,

Anton Bergs chokoladefabrik 1919 med det ny transportbånd

Kender du denne situation?

1. Maj 1971 udgav debatteatret og Røde Mor en sangbog med socialistiske sange.

En af dem der blev bedt om at skrive, var Halfdan Rasmussen, som kom med dette bidrag

Mel: I en sal på hospitalet

På Kommunehospitalet
hvor de hvide senge står,
/: lå en gammel mand med lårbrud,
prostata og mavesår/:

Skønt han ofte følte trang
til at lette prostataen,
/: blev han anbragt midt på gangen,
hvor det trak som bare faen/:

Sit uringlas og sit bækken
fyldte han omstændeligt,
/: men på grund af gennemtrækken,
fik han også lændegigt/:

Støj og uro gav ham nerver
så protesen klapre' løs
/:hver gang lægen, med reserver,
kom og gjorde ham nevøs/:

Han fik piller og tabletter
og en sprøjte nu og da,
/: men de lange vågne nætter
ku' hans helbred ikke ta' /:

Der gik koldbrand i hans lårben,
som blev fjernet fra hans krop,
/: Skønt han nærmest var gestorben
vågned' han dog atter op/:

Han fik træben med gevind på,
og trods gigt og nyregrus
/: tog han afsked og gik ind på
Martin Nyrops rådne hus /:

Da han mødte Edel Saunte,
fik hun en borgmesterstang
/: midt i panden, så hun havne' de
samme sted han lå engang /:

Derpå slog han hårdt til Urban,
med sit træben og blev gal.
/: nu går urban rundt med turban
på Kommunens hospital /:

Vores ven sprang altereret
ud fra rådhusårnets top
/: og var død og massakreret
da man fejede ham op /:

På hans grav står rejst et træben
med en simpel inskription,
/: Som beretter om hans stræben
efter lykke og pension /:

Under mulde trygt han hviler,
men hans smerter genopstår
/: når der bli'r parkeret biler
på hans grav om føje år /:

Hjælp os med at finde gode arkivalier

Ind imellem sidder man og søger i gamle bøger eller tidsskrifter, og falder over noget interessant.

I flere år udkom der et billedalbum, med ting der er sket i Herning, og hvor der er ting vi måske kender i ASRA, eller gerne vil kende.

Vi kan ikke være med, og søge i dem alle, og opfordrer derfor vores medlemmer, hvis de falder over noget, at man klipper eller kopierer det videre til vores arkiv.

Vi har modtaget et godt billede af tidligere formand for Fællesorganisationen L.V.Lauridsen, som hædres af fagbevægelsen.

Arbejderbevægelsens afskedsgave til den tidligere formand for Fællesorganisationen LV.Lauridsen, var et portræt malet af Knud Laursen Herning

En sjældenhed, som er værd at nævne i vores blad

Murerklubben i 3F fik en ny fane den 30 april 2022 og vil gerne have de gamle faner med ved indvielsen. Fanerne ligger som arkivalier i ASRA, og skulle naturligvis med.

Faneplade som gave fra Ikast afdeling 1943.

ASRA har 40 års fødselsdag i april 2023- Hurra!

I den anledning vil vi gerne gøre lidt reklame for arbejderarkivet. Vi tilbyder at komme og fortælle om ASRA i foreninger og klubber.

Vi får stadigvæk mange besøgende i arkivet i Museumsgade 32 i Herning, og oplever folk som besøger os udtrykker stor begejstring for det de ser og oplever i Historiens Hus i Herning. Vi har arkivalier som sender minderne tilbage til dengang "farfar var ung" og sled og slæbte på arbejdspladsenerne fra morgen til aften.

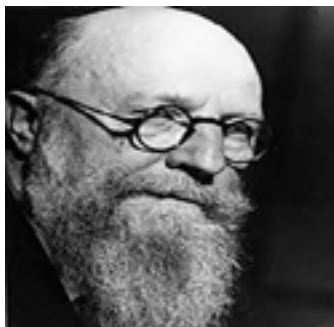
Vi har faner, værktøj og masser af ting som har relationer til arbejdsmarkedet. Det hele bliver bundet sammen af et PowerPoint foredrag, som fortæller om ASRAs historie.

Ikke nok med det, vi kan tilbyde at komme rundt i hele huset, som indeholder Lokalhistorisk forening, slægtsforskning, Sygehus museum, Historisk forening og Husfliden. Museum Herning har en udstilling om besættelsen, om folkemindesamleren Evald Tang Kristensen samt Jens Niensens Bondegård.

Der er gamle huse, som Landsbylauget fortæller om.

Vi er så stolte over vores hus og de foreninger og samlinger der er her. Det er gratis at besøge os, og kommer man som klub kan der bestilles kaffe

med brød til en fornuftig pris. Men, vi er også parate til at komme ud i efterløns og pensionistklubber og fortælle om vores arbejde.

Thorvald Stauning

I arkivet har vi gamle film, blandt andet om de store arbejderstævner der var i Holstebro i 20'erne og 30'erne. Selve dagen hvor vi afholder vores fødselsdagsarrangement bliver den 15 april 2023, men vi vil i hele 2023 lave forskellige arrangementer, som vil blive meddelt, dels i ASRA NYT, eller ved meddelelser pr. mail til medlemmerne, så hvis vi ikke har din mailadresse, vil vi meget gerne, at du sender den til kassereren i ASRA

LS.

Chr. Riis tømrer

Da den 67 år gamle tømrer Chr. Riis gik på pension i 1967, fandt han en sjov hobby, som vi har beviser på i ASRA arkivet.

Chr. Riis var formand for Fællesorganisationen, og havde flere tillidshverv inden for partiet og fagbevægelsen. Hans bedstefar havde plantet træer, blandt andet ude bag ved Herning Hallerne, som blev fældet, da man byggede derude. Nogle af de træer fik Cristian lov til at bruge til at lave figurer af.

Jeg kan huske der bl.a. stod nogle flotte figurer på Hotel Princes ved banegården.

Chr. Riis havde en sand humor, lavede karikaturer af almindelige mennesker, men også figurer af kirkegængere med høj hat og salmebogen i hånden. Hans yndlingsoffer var præsten. Denne figur på billedet, har bag på præstekåben en ølåbner. Fromheden, eller forstillingen lyser ud af træansigtet.

ls.

Min dåb som socialist

Fortælling fra 1. maj 1890 af Birger Brandt

Artiklen er fundet i Arbejdsmændenes og Specialarbejdernes Fagblad 1964, skrevet som et brev til hans forældre

Kjøbenhavn den 23. april 1890

Kære forældre

Nu rykker den stund nær, da jeg er færdig med min soldatertjeneste. Hvor det bliver dejligt at komme hjem til de grønne marker efter den lange vinter i kongens tjeneste.

Jeg mødte jo med den bedste vilje til at tjene konge og fædreland, men siden den dag, jeg sådan fik sergent Jensen på nakken, har militærlivet været et helvede for mig.

Aldrig kan jeg gøre ham tilpas, skønt jeg anstrenger mig til det yderste.

Godt jeg har mine gode venner 48 og 53 som I jo ved er fra København.

Jeg har ofte været med dem i deres hjem, og er blevet usædvanligt godt modtaget begge steder.

Jeg har en del at fortælle om disse mennesker, når jeg kommer hjem.

I har sikkert hørt om socialisterne. Hjemme i sognet er der jo kun nogle enkelte, men her er der mange.

Mere vil jeg ikke skrive om dette, da jeg ikke ved om mit brev skulle blive åbnet inden det når hjem.

Mange kjærlige hilsner fra jeres søn

Kristian

Kjøbenhavn den 3. maj 1890

I bliver sikkert forbavset over at høre fra mig så hurtigt igen, da jeg som I jo ved, er færdig med min soldatertjeneste. Jeg afleverede min udrustning her til morgen, og jeg kan, om alt går vel, være hjemme om to dage.

Men der er hændt mig noget, som jeg ikke kan vente med at fortælle.

En oplevelse eller rettere sagt en række oplevelser, som I skal have at vide, såfremt jeg skulle få den plads som vognmandskusk, jeg har søgt her i København.

Det begyndte den 1. maj om morgenen. En time før vi plejede at stå op, kom korporalen springende og beordrede os ud af sengene.

At der var noget særligt på færde, kunne vi se på deres ansigter.

De synes på en gang oprømte og nervøse. Det sædvanlige eftersyn af vores udrustning, gik de for første gang let henover, end ikke min plageånd sergent Jensen havde noget at udsætte på min udrustning.

Under morgenspisningen, der plejede at foregå under ustandselige tilråb, og grovheder fra sergent Jørgensens side, var der en underlig spændt atmosfære. Befalingsmændene stod og stak hovederne sammen og gestikulerede ivrigt.

Efter appellen blev vi kaldt sammen på samlingsstuen, hvor kaptajnen holdt en længere tale for os.

Hvad han mente med sine mange ord, stod os ikke til at begynde med ganske klart. Han forklarede os en hel masse om vores pligt over for konge og fædreland, og om, at vi måske allerede inden aften skulle vise vores duelighed og trofasthed som fædrelandets gode sønner. Han sluttede med at opremse strenge straffe, der blev den til del, der svigtede i farens stund.

Det var hvad han havde at sige, og det blev vi ikke meget klogere af. Men da der kort efter blev udleveret tyve skarpe skud pr. mand, blev vi klar over, der var noget særligt i gære.

Vi fik strenge ordre til ikke at forlade kasernen og da vi snart samledes i større og mindre grupper, fik vi ordre til at stille op på den lange gang, hvor vi ikke måtte tale sammen.

Forinden havde jeg dog fået at vide hvad der var i gære. 48 og 53 vidste det. Det var socialisterne det gjaldt. På denne dag ville de demonstrere

med march gennem byen, og det var dem, vore skarpe patroner gjaldt.

Regeringen var bange for sikkerheden, derfor havde den allieret sig med militæret for at knuse eventuelle uroligheder med magt.

Det blev en lang dag, og som den skred frem, blev befalingsmændene mere og mere irriterede.

Hen på eftermiddagen, da der stadigvæk intet var hændt, hørte jeg Jensen forbande de satans feje socialister, der ikke turde noget alligevel.

Jeg følte den dybeste foragt for denne mand og hans følgesvende, der fra morgenstunden havde været hundeanngste, ikke for de fredelige arbejdere, men for os som de menige soldater, som de i den forløbne vinter, ikke havde levnet ære for en skilling, men hunset med, og truet med al landsens ulykke, om ikke at ville lystre deres

mindste vink.

Det skal dog retfærdigvis siges, at det ikke var alle befalingsmænd, der teede sig som sergent Jensen. Nogle var tavse og gik rundt med mørke miner. Først langt ud på aftenen fik vi lov at træde af. Arbejderne havde forholdt sig roligt til sergent Jensens og kon-sorters store ærgrelse.

Ja, kære forældre sådan slutte denne dag. Jeg ved ikke, om I kan forså mine følelser, måske synes du endda far, at jeg har været en dårlig soldat. Selv føler jeg det ikke sådan.

Jeg ville kæmpe, det bedste jeg havde lært. Men skal jeg kæmpe, skal det være for dem og deres lige, der den første maj demonstrerede for bedre kår og for dem og deres.

Jeg har lært dem at kende. Jeg har hørt de gamle fortælle, om de første svære tider, om deres mænd og om fremtiden for den danske arbejderstand.

Jeg bondesønnen, har sunget med på deres sange, og det sværger jeg jer far og mor, at den første maj, fik jeg min dåb som socialist, og om nogen af mine kammerater. 45 og 53 eller jeg selv, var blevet beordret til at skyde på arbejderne, var geværene vendt den anden vej, hvad det så skulle koste os. Det havde vi afgjort med hinanden. Med håb om snarligt gensyn, sendes I de kærligste hilsener.

Fra jeres søn

PS.

Det kan være I ikke rigtig kan forstå mig, tror jeg har fanget griller i hovedstaden.

Kommer jeg hjem nu, ville jeg savne mine venner herinde. Men jeg har lovet mig selv at gøre mit bedste for at lære folk derhjemme om socialismen, således som jeg har lært det her i København.

Brødre lad våbnene lyne,
slaget det sidste er nær
/:Sejrenes dag er i syne,
brødre fra arbejdets hær./:

Vi der er kommet fra dybet,
brødre af kval uden mål.
/: Hærdes af kampen mod krybet,
bliver som klinger af stål./:

Knyt den bevæbnede næve,
-Brødre, vi kæmper for fred,
/:lad ej som truslen den svæve,
lad den som lyn flamme med./:

Andre tog magten og æren,
sliddet var levnet til os.
/:Brødre, men arbejderhæren
byder tyrannerne trods./:

Op nu! Det melder og maner,
tronerne styrter i grus.
/: Under de blodrøde faner
bygger vi fremtidens hus. /:

Oskar Hansen

Folkemødet på Bornholm

Har du ikke prøvet at deltage på Folkemødet, kan det stærkt anbefales. Det er nogle dage med masser af gode oplevelser sammen med vores folkevalgte politikere og andet godtfolk

OM FOLKEMØDET

Folkemødet finder sted hvert år i uge 24 i Allinge på Bornholm.

Her dyrker vi den demokratiske samtale og mindsker afstanden mellem borger og beslutningstager.

Folkemødet er en fysisk ramme og en demokratisk ambition, som medskabes af hundredevis af organisationer, foreninger, partier og virksomheder. På Folkemødet hylder vi det danske demokrati og fællesskab. Det gør vi i den smukke havneby Allinge, hvor der debatteres, synges og samtales i telte, på skibe, i restauranter og caféer, på klipperne og under åben himmel. Disse dage om året omdanner vi Allinge til Danmarks politiske centrum, hvor borgere møder beslutningstagerne.

I løbet af Folkemødet samler vi mennesker i alle aldre der lytter, taler og bliver klogere på hinanden.

Folkemødet bliver til i samarbejde med foreninger, virksomheder, interesseorganisationer og politiske partier.

Formålet med Folkemødet

Det primære formål med Folkemødet er at styrke det danske demokrati ved at mindske afstanden og øge tilliden mellem borgere og beslutningstagerne.

Det sker ved at skabe en ny ramme om møder mellem beslutningstagerne i erhvervslivet, interesseorganisationer og politikere fra Folketinget, EU, kommuner og regioner. Og ved at give borgerne mulighed for at møde beslutningstagerne ansigt til ansigt.

Åbne events

Det er en dansk tradition, at demokratiet er for alle, der ønsker at være med. Denne tradition er grundstenen i Folkemødets koncept.

Derfor har alle lovlige danske organisationer, foreninger, virksomheder mm. samt private, der lever op til Folkemødets principper for events, mulighed for at blive optaget i Folkemødets program.

Alle events skal være åbne for alle.

Taler på Hovedscenen

Folketingets partier råder alle over 30 min. på Hovedscenen på Cirkuspladsen i løbet af Folkemødet. Her afholdes de traditionsrige partiledertaler.

Hvad får man ud af at deltage?

76% af Folkemødets arrangører oplever, at de får udbygget deres samarbejdsrelationer, og næsten halvdelen får indflydelse på lovgivning/regulering af deres fagområde. 82% af de personer, der deltager i privat regi, oplever, at de får ny og brugbar viden om politiske spørgsmål, og mere end halvdelen vender hjem med lyst til at blive mere politisk aktiv.

Historien bag Folkemødet

Folkemødet er skabt med inspiration fra den svenske politikeruge Almedalsveckan, der afholdes i uge 27 hvert år på Gotland.

Ideen til Folkemødet på Bornholm er opstået parallelt to steder:

I 2008 og 2009 besøgte Bornholms borgmester Winni Grosbøll den svenske Almedalsveckan i Visby på Gotland og begyndte at undersøge muligheden for at skabe en dansk udgave på Bornholm.

I sommeren 2010 var daværende indenrigs- og sundhedsminister Bertel Haarder (V) inviteret til Almedalsveckan af Öresundskomiteen. Også han blev begejstret og begyndte derfor med stor entusiasme at tale for et lignende arrangement i Danmark.

De to spor krydsede hinanden, da Bornholms Regionskommune ansøgte Indenrigs- og Sundhedsministeriet om støtte til afholdelse af en demokratifestival på Bornholm. Det blev begyndelsen til et formelt samarbejde, og da Folketingets partier også bakkede op om idéen, gik arbejdet med at arrangere den første udgave af Danmarks demokratifestival på Bornholm i gang.

Statsminister Mette Frederiksen hygger sig

Direkte TV fra Folkemødet

Valgplakater

Om ikke så længe skal de op i lygtepæle

helt uden slogans og budskaber, som der var i gamle dage, nu kun med kedelige billeder af kandidaterne

Socialdemokratiet og den politiske plakat har en lang historie sammen. Socialdemokratiet er Danmarks første moderne masseparti. Lige fra dets fødsel for 150 år siden har kommunikationen med vælgerne været en hjørnesteen for partiet. Med egen presse, politisk agitation og bred oplysning skulle arbejderne, og senere den brede befolkning, vindes for sagen.

Da den politiske plakat brød frem omkring år 1900, var det naturligt, at Socialdemokratiet som det første af partierne indså dens potentiale for at påvirke vælgerne. Som nyt, moderne massemedie kunne plakaten levere et hurtigt budskab til byens vælgere på vej til og fra arbejde. Den blev et vigtigt våben i kampen for politisk indflydelse. Socialdemokratiet stod fast på at ændre samfundet ad demokratisk vej. Det krævede stemmer, og plakaten gjorde det muligt at nå så mange som muligt med de politiske budskaber.

Der har før været Problemer med el og gassen

I et blad "Hus og Frue" fra 1935
kunne man læse denne annonce

**Piner Gas-
Regningen
Dem?**

Pas på, Deres gamle Gasapparat
bruger langt mere Gas end noget
andendigt!!! Kan det borte. An-
skaf Dem et MORSØ-PATENT-
Gasapparat og følg med Tiden.

MORSØ-Apparatet sparer ikke
blot på Gassen, men Apparatets
Konstruktion er ogsaa selvstændig
enkel og praktisk. En, to, tre og
Apparatet skiftes ud i fire Dele og
kan lægges i Opsvælskålen! Det
passer ogsaa på Skænder! Alt
passer som Hazet i Handsket!

*Sæltes ud, naar det er samlet, Be-
merk den enkle praktiske Form.*

*Sæltes ud, naar det er skilt ud i
fire Dele, der alle er lette at sætte.*

**MORSØ
RUNDTRÆKS-GASOVN**
med det praktiske Træk- og Isoleringsystem
er økonomisk og moderne.
Førlæng den hos Deres Handkøbe

AKTIESELSKABET N. A. CHRISTENSEN & CO., NYKØBING MORSØ

Det er ikke første gang vi skal kigge på gas eller el regningen, men nok første gang at man hører så mange klynke.

Der er da folk, hvor indtægterne er så små, at vi må hjælpe dem, men det er ikke kommunens eller statens skyld.

Der sidder nogle folk i Dubai som har snydt Danmark for mange milliarder, som kunne være brugt herhjemme til at forsøde tilværelsen med, for dem der ikke kan få det til at løbe rundt med de indtægter de har.

De må have en rigtigt sort samvittighed, men efter sigende rager det dem overhovedet ikke, de har fået tilranet sig, så de ikke har problemer resten af deres dage.

Den britiske rigmand Sanjay Shah er hovedmistænkt i sagen, hvor danske skatteborgere ifølge Skat er blevet snydt for 12,7 milliarder kroner.

Den formodede svindel er startet i 2012 og står på, indtil Skat opdager den i august 2015 og lukker for tilbagebetalingerne af udbytteskat til udenlandske aktionærer.

Ifølge Skat er det sket ved, at bagmændene fra udlandet har indsendt ansøgninger til Skat, hvor de har udgivet sig for at eje aktier i danske selskaber som Mærsk, Danske Bank, Carlsberg og Novo Nordisk.

De forfalskede ansøgninger har de brugt til at få refunderet den skat, de påstod at have betalt for aktiegevinster, de havde opnået igennem de danske selskaber. Men hele konstruktionen er ifølge de danske skattemyndigheder et falsum.

Hvis du er en af danskere, der ikke kan få nok af historier om Danmarkshistoriens største svindelsag, udbytteskandalen, så har du givetvis travlt lige nu med at følge med.

For ganske nyligt kunne DR Nyheder afsløre, at den formodede milliardsvindler og hovedmistænkte i svindelsagen, Sanjay Shah, sammen med en række selskaber og personer har lidt et stort nederlag ved en civil domstol i Dubai. De skal betale et beløb på over otte milliarder kroner tilbage til Danmark.

I mandags var historien en helt anden. For mens de danske myndigheder også bruger kræfter på at få vristet penge ud af de formodede svindlere, så forsøger man også at få den britiske forretningsmand Sanjay Shah udleveret til Danmark, hvor han risikerer op til 12 års fængsel.

Sidste nyt

De danske myndigheder har i dag lidt et stort nederlag i bestræbelserne på at få udleveret den formodede milliardsvindler Sanjay Shah, som er mistænkt for at være hovedmanden i Danmarkshistoriens største svindelsag.

En dommer i ørkenstaten Dubai har nemlig afvist at udlevere den britiske forretningsmand til retsforfølgelse i Danmark, og nu kaster nye oplysninger i retssagen lys over, hvorfor Sanjay Shah indtil videre kan blive i Dubai.

DR Nyheder er nemlig i besiddelse af kendelsen i sagen afsagt af dommer Rashid Al Smairi.

Her fremgår det, at Danmark skulle have delt meget mere af efterforskningen mod Shah med domstolen i Dubai.

- Hvad det anmodende land har indleveret, er et notat med et resume af den udførte efterforskning. Det har ikke indleveret de påkrævede kopier af efterforskningsrapporter, skriver sagens dommer.

Juristeri for viderekommende, det koster mange penge, og hvem går det ud over?

Dronning Margrethe holdt for nyligt 50 års regeringsjubilæum, hvor vi så mange af gæsterne med "Kors og bånd og stjerner på" Mogens Juhl, som var tegner ved Socialdemokraten i 1964, havde en spids pen, også da Hans Sølvhøj som kulturminister modtog et ridderkors. Socialdemokraterne har altid sagt "Ordner hænger man på idioter!"